

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **Q. H. P.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
zastoupen JUDr. Jiřím Dvořákem, advokátem
sídlem 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava, Josefa Brabce 2873/35

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 1. 2024 č. j. OAM-5343-24/ZR-2023, ve věci
zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 1. 2024 č. j. OAM-5343-24/ZR-2023 **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 14 200 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž byla žalobci zrušena platnost povolení k trvalému pobytu podle § 77 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. (výrok I.) a dále žalobci byla podle § 77

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

odst. 3 téhož zákona stanovena lhůta k vycestování z území 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí (výrok II.).

2. Žalobce konstatoval, že podmínkou pro zrušení povolení k trvalému pobytu podle § 77 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., je fakt, že rozhodnutí bude přiměřené z hlediska jeho zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince. Žalobce namítal, že při posouzení této podmínky žalovaný zásadním způsobem pochybil, a to zejména proto, že rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení předcházející vydání tohoto rozhodnutí je zatíženo vadami spočívajícími v neúplném zjištění skutkového stavu, čímž došlo k porušení § 3 a § 50 odst. 3 správního řádu. Vzhledem k tomu, že správní řízení bylo vedeno z moci úřední, byl žalovaný povinen i bez návrhu žalobce zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch a i neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. Z tohoto důvodu a též s přihlédnutím k ust. § 50 odst. 2 správního řádu, kde je výslovně uvedeno, že podklady pro vydání rozhodnutí opatřuje správní orgán, on sám nepodával návrhy. Měl za to, že s ohledem na závažnost dopadů rozhodnutí na rodinný a soukromý život bude žalovaný postupovat při opatrování podkladů pro rozhodnutí důkladně a se vší pečlivostí. Žalobce uvedl, že byl připraven při opatrování podkladů správnímu orgánu poskytovat veškerou potřebnou součinnost. Žalovaný toho nevyučil a neprovedl jeho výslech ani výslech manželky či dětí. Žalobce poukázal na to, že ve věci řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu k osobě, která byla spolupachatelkou v jeho trestní věci, naopak žalovaný dokazování doplnil o její výslech provedený ve Věznice Světlá nad Sázavou.
3. Žalobce dále uvedl, že při hodnocení přiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života správní orgán zkoumá především závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku jeho pobytu na území České republiky, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, jeho ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby na území České republiky a intenzitu vazeb k domovskému státu (§ 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců). Platí zde pravidlo, že čím intenzivnější je zásah do soukromého rodinného života, tím vyšší musí být intenzita narušení veřejného pořádku a tomu odpovídající veřejný zájem na vycestování cizince. Namítal, že před vydáním napadeného rozhodnutí žalovaný shora uvedeným způsobem nepostupoval, a proto je rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu zcela nepřiměřené z hlediska zásahu do soukromého a rodinného života a též odporuje interpretačnímu pravidlu přímé úměry mezi intenzitou narušení veřejného pořádku a tomu odpovídajícímu veřejnému zájmu na vycestování cizince. Co se týká hodnocení závažnosti a druhu protiprávního jednání, žalobce namítal, že s ohledem na uložení podmíněného trestu odnětí svobody spolu s trestem peněžitým, lze dovodit, že jeho jednání nevykazovalo takovou společenskou škodlivost, že by k nápravě odsouzeného byl nutný výkon trestu odnětí svobody. Z rejstříku trestů lze zjistit, že spáchaný trestný čin byl ojedinělým vybočením z dosud bezúhonného života. Z těchto důvodů nelze jeho protizákonné jednání, kterého se dopustil, považovat za tak závažné narušení veřejného pořádku, aby bylo přiměřené zásahu do jeho soukromého a rodinného života. Jeho účast na trestné činnosti byla jen pasivní, což se odrazilo i v druhu a výši trestu, a jeho sebereflexe a lítost nad nezákonným jednáním lze dokumentovat i tím, že již zaplatil uložený peněžitý trest 3 000 000 Kč v soudem stanovené lhůtě a vede řádný život.
4. Co se týká délky pobytu na území České republiky, žalobce zdůraznil, že zde žije již od roku 1988, kdy začal pracovat jako dělník v Ostravě ve Vítkovických železárnách. Povolení k trvalému pobytu získal dne 3. 4. 2006. V České republice žije již 38 let, tedy déle než polovinu svého života, a za tuto dobu se zcela přizpůsobil kulturním a společenským

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

zvyklostem v České republice a zpřetrhal vazby na domovský stát. Proto zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu by nebylo přiměřené z hlediska zásahu do jeho soukromého a rodinného života. K věku, zdravotnímu stavu, povaze a pevnosti rodinných vztahů, žalobce uvedl, že mu bude již 66 let a jeho zdravotní stav není dobrý. Na vyžádání souhlasí s poskytnutím své zdravotní dokumentace. K rodinným příslušníkům, tedy ke své manželce N. T. K. D., narozena X a k dětem P. Q. H. a P. Q. H., oba narozeni X, je vázán pevnými rodinnými a citovými vazbami. Manželka žije v České republice od roku 1993 a má vietnamské státní občanství. Oba synové a vnuci jsou občany České republiky. Manželka a synové jsou hlášeni k pobytu na adrese X, kde obývají dům v SJM žalobce a jeho manželky. Žalobce s manželkou žije ve společné domácnosti ve svém bytě na uvedené adrese, třebaže formálně je přihlášen k pobytu v X. Učinili tak z důvodu efektivnější správy majetku v X. Jde o nemovitý majetek situovaný v katastrálním území X. Synové jsou plnoletí a mají své rodiny a své domácnosti. O pevnosti rodinných vztahů svědčí i to, že jeho syn P. Q. H. složil na účet Okresního soudu v Karviné peněžitou záruku ve výši 500 000 Kč, aby byl propuštěn z vazby na svobodu. Ke kvalitě rodinných vztahů mohl žalovaný získat informace výsledkem žalobce a jeho manželky, případně synů. Protože tak nepostupoval, vyvodil z nedostatku informací nepravdivý závěr, že zrušení pobytového oprávnění nemůže znamenat nepřiměřený zásah do jeho života.

5. Co se týká ekonomických poměrů, kulturních a společenských vazeb na území České republiky, žalobce zopakoval, že s manželkou mají ve společném jmění rodinný dům na výše uvedené adrese o třech podlažích. V X žalobce vlastní nemovitý majetek uvedený v usnesení Krajského soudu v Ostravě, které přiložil k žalobě. Dále uvedl, že je jediným společníkem a jednatelem společnosti Premiere Trade Solution s.r.o. se sídlem na adrese Praha 1 – Nové Město, Politických vězňů 911/8 a rovněž jako živnostník dříve podnikal v obchodu a pohostinství. V současné době s ohledem na svůj věk a zdravotní stav nepodniká, a soustavně nepracuje a prostředky k obživě své a manželky získává pronájmem nemovitostí. I tuto informaci mohl žalovaný získat jeho výsledkem a nemusel se dopustit nesprávného závěru, že ani s ekonomického hlediska nelze zrušení trvalého pobytu považovat za nepřiměřené. S ohledem na délku pobytu je plně integrován do české společnosti, převzal její kulturní a společenské zvyklosti a ovládá český jazyk. K Vietnamské socialistické republice nemá žádné osobní, ekonomické nebo společenské vazby. Zopakoval, že v České republice žije od roku 1988. Rodiče zemřeli a ve Vietnamu žije z příbuzných jeho bratr a sestra. S ohledem na svůj věk a věk sourozenců se osobně nestýkají a on o jejich současném životě neví nic bližšího. Ve Vietnamu nemá žádný majetek, žádné finanční či jiné prostředky k obživě. V podstatě by zůstal ve stáří sám odkázán na pomoc své manželky a dětí žijících v České republice. Žalobce poznamenal, že nikterak nezpochybňuje správnost žalovaným citované judikatury, na kterou odkázal v odůvodnění napadeného rozhodnutí, namítal však, že správní řízení bylo zatíženo vadami, které zásadním způsobem ovlivnilo rozhodnutí v jeho neprospěch, neboť žalovaný rozhodoval na základě neúplně zjištěného skutkového stavu a v důsledku toho nesprávně posoudil závažnost narušení veřejného pořádku ve vztahu k přiměřenosti z hlediska zásahu do soukromého a rodinného života.
6. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a relevantní judikaturu. K námitce žalobce, že neprovedl výslech jeho osoby ani výslech manželky či dětí, žalovaný uvedl, že žalobce měl kdykoliv v průběhu řízení možnost navrhnout výslech své osoby, popř. svých rodinných příslušníků, což však i přes opakované seznámení se spisovým materiálem neučinil. Žalovaný při posuzování

žalobcova soukromého a rodinného života vycházel z informací zjištěných v průběhu řízení. V této souvislosti žalovaný odkázal na výsledek pobytové kontroly, kterou si vyžádal na adrese, kde je žalobce hlášený k pobytu na území, konkrétně X. Z výsledku pobytové kontroly mimo jiného vyplynulo, že žalobce bydlí v bytě na uvedené adrese se svou manželkou, která ale převážně bydlí v X, kde žijí i oba jejich synové. Z uvedeného je zřejmé, že žalobce v době probíhajícího řízení bydlel v bytě v X převážně sám a žalovaný tak neměl důvod vyslechnout jeho rodinné příslušníky, kteří s ním společnou domácnost trvale nesdíleli. Realizaci výsledků rodinných příslušníků považoval žalovaný za nadbytečnou i z důvodu procesní ekonomie.

7. K námitce žalobce, že žalovaný doplnil do spisového materiálu výsledek spolupachatelky žalobce až poté, co byl zmocněný zástupce seznámen se spisovým materiálem, žalovaný uvedl, že toto tvrzení žalobce se nezakládá na pravdě, neboť protokol o výpovědi spolupachatelky žalobce paní N. P. T., nar. X, st. přísl. Vietnamská republika byl do spisového materiálu založen dne 21. 9. 2023 a žalobce se s podklady pro vydání rozhodnutí seznámil dne 11. 12. 2023 prostřednictvím zmocněného zástupce. Co se týká spolupachatelky žalobce paní N. P. T., s touto cizinkou v současné době probíhá řízení o zrušení jejího pobytového oprávnění. Řízení bylo zahájeno ze stejného důvodu jako v případě žalobce, tedy že spáchala závažnou majetkovou trestnou činnost.
8. Žalovaný k závažnosti a druhu protiprávního jednání zdůraznil, že žalobce se dopustil závažné hospodářské trestné činnosti, kdy opakovaným protiprávním jednáním útočil na systém hospodaření České republiky, konkrétně na řádný výběr daní jakožto prostředku pro veřejný sektor k financování funkcí státu a veřejné správy. Podle pravomocných rozsudků soudů se žalobce trestné činnosti dopouštěl po dobu více jak jednoho roku, kdy v součinnosti s dalšími osobami, po vzájemné předchozí domluvě, se záměrem zkrátit český stát na spotřební dani a sebe neoprávněně obohatit, pořizovali za účelem další distribuce tabákové výrobky bez příslušných dokladů prokazujících jejich zdanění a prováděli přepravu, skladování a další distribuci tabákových výrobků neoznačených platnou tabákovou nálepkou konečným spotřebitelům, kdy výše zkrácené daně (více jak 6 mil Kč.) byla vyšší jak šestinásobek škody značného rozsahu. V napadeném rozhodnutí žalovaný poukázal na skutečnost, že žalobce se dopustil natolik závažného protiprávního jednání, že mu podle názoru odvolacího soudu měl být uložený nepodmíněný trest odnětí svobody stejně jako jeho spolupachatelce paní N. P. T., nicméně z podnětu odvolání pachatelů nemohl odvolací soud jejich postavení zhoršit a peněžitý trest žalobce ponechal beze změny. Odvolací soud také uvedl, že žalobce byl postupem soudu prvního stupně neoprávněně zvýhodněn. Protiprávní jednání, kterého se žalobce dopustil, považoval žalovaný za mimořádně závažné, zejména s ohledem na způsob provedení, dobu, po kterou bylo páčáno a zejména pak výši způsobené škody. Toto jednání žalovaný vyhodnotil jako opakované závažné narušení veřejného pořádku ve smyslu ustanovení § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců.
9. K námitce týkající se délky pobytu žalobce na území České republiky žalovaný konstatoval, že žalobce pobývá na území ČR poměrně dlouhou dobu. Nicméně na území mateřského státu žil až do svých 34 let a dá se tedy předpokládat, že návrat do země původu by pro něho neměl představovat neřešitelný problém. Pokud by se žalobce v budoucnosti rozhodl vrátit na území ČR, nic mu nebrání v tom, aby si po vykonání podmíněného trestu požádal o vydání nového pobytového oprávnění. Dle svého vyjádření žalobce zpřetrhal veškeré vazby se zemí svého původu, nicméně sám uvedl že na území Vietnamu žije jeho sestra a bratr, tedy

nejbližší rodinní příslušníci, a přestože žalobce s nimi není v současné době v kontaktu, výslovně nevyloučil možnost, že by se na ně v případě návratu do vlasti mohl obrátit se žádostí o pomoc.

10. Co se týká zdravotního stavu žalovaný uvedl, že žalobce měl možnost vznést námitku týkající se jeho údajného špatného zdravotního stavu, což však neučinil. Pokud u něho došlo ke zhoršení zdravotního stavu až po vydání napadeného rozhodnutí, nemohl k této nové skutečnosti žalovaný při vydání napadeného rozhodnutí nijak přihlédnout. Co se týká rodinných vztahů, na něž se žalobce odvolává, žalovaný zopakoval, že oba dospělí synové žijí se svými rodinami v X a na žalobci nejsou žádným způsobem závislí. Co se týká manželky žalobce, žalovaný upozornil na skutečnost, že žalobce v průběhu správního řízení tvrdil, že bydlí v bytě v X a jeho manželka se zdržuje v jejich bytě v X. Pokud v podané žalobě žalobce uvádí, že v současné době s manželkou bydlí společně v X a v X jsou přihlášení k pobytu pouze formálně, pak ke změně pravděpodobně došlo až po vydání napadeného rozhodnutí, k čemuž žalovaný stejně jako v případě zhoršeného zdravotního stavu žalobce nemohl v době vydání napadeného rozhodnutí přihlédnout.
11. K tvrzení žalobce ohledně jeho aktuální ekonomické situace žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož ve vyjádření citoval.
12. K závažnosti narušení veřejného pořádku žalovaný upozornil na skutečnost, že žalobce svým protiprávním jednáním způsobil České republice několika milionovou škodu. Žalobcem spáchanou trestnou činnost je nutné považovat za zvlášť závažné narušení veřejného pořádku, neboť směřovala přímo proti hostitelskému státu. Navíc jak již bylo uvedeno žalobce se úmyslné trestné činnosti dopouštěl opakovaně po dobu více jak jednoho roku. Žalobce se v současné době nachází ve zkušební době podmíněného odsouzení, kdy konec zkušební doby mu soud stanovil na den 19. 1. 2027. V případě žalobce se nejedná o jednorázový zcela ojedinělý exces z jinak řádného života, ale o dlouhodobé úmyslné páčání trestné činnosti směřované proti hostitelskému státu. Žalobcovo dlouhodobé opakované protiprávní jednání v ČR nedává žalovanému žádné záruky ohledně jeho jednání a chování do budoucna. Bylo v jeho moci své jednání ovládnout a zdržet se jej v zájmu nejen svém, ale i své rodiny. Žalobce se však rozhodl jinak, a proto je na něm, aby nesl následky svého jednání. Zákon o pobytu cizinců výslovně předpokládá, že v případě zrušení povolení k trvalému pobytu může k zásahu do života cizince dojít, nemá se však jednat o zásah nepřiměřený. Podle názoru žalovaného nezákonné jednání žalobce dosahovalo intenzity narušení veřejného zájmu opravňující k velmi závažnému zásahu do jeho soukromého a rodinného života. Na závěr žalovaný vyslovil názor, že napadené rozhodnutí, kterým dle § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců zrušil povolení k trvalému pobytu, bylo vydáno v souladu se zákonem.
13. V replice k vyjádření žalovaného žalobce jednak zopakoval svou žalobní argumentaci a zdůraznil, že žalovaný zahájil a vedl správní řízení z moci úřední a již z tohoto titulu byl povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. Tvrzení žalovaného, že žalobce měl možnost podat návrh na svůj výsledek či rodinných příslušníků a že tak neučinil přes opakované seznámení se spisovým materiálem, není relevantní a nemělo by být k němu soudem přihlíženo. Odkazoval-li žalovaný na výsledek pobytové kontroly, žalobce poukázal na skutečnost, že žalovaný učinil kategorický závěr o trvale nesdílené společné domácnosti pouze z výsledku jedné pobytové kontroly a ze sdělení kontrolujícího orgánu, že manželka žalobce bydlí

převážně v X. Přitom opomněl ve svém vyjádření uvést, a také se tím zabývat, že ve zprávě je zmíněno, že žalobce často jezdí do X ke své rodině. Žalobce nesouhlasil ani s tvrzením žalovaného, že s manželkou nesdílí společnou domácnost a že společnou domácnost trvale opustil. Trvalým opuštěním společné domácnosti se obecně rozumí jednání vedené s úmyslem domácnost zrušit a již ji neobnovit. Ve vztahu mezi manžely je tím takové jednání, kdy za trvání manželství jeden z manželů byt opustí, přičemž lze dovodit, že tak učinil s úmyslem se již nevrátit. Taková situace však mezi žalobcem a jeho manželkou nenastala, často jezdí za manželkou a dětmi do X, zdržuje se tam i několik týdnů v kuse a přispívá finančními prostředky na domácnost. Z těchto skutečností je zřejmé, že společnou domácnost nikdy neopustil. K tomu žalobce dodal, že pobytová kontrola byla sama o sobě z hlediska opatrování důkazů pro správní řízení neúčelná, a navíc i procesně neekonomická, neboť není zřejmé, jaký závěr by mohl správní orgán vyvodit ze situace, pokud by v době kontroly nebyl v místě hlášeného pobytu zastižen. K další argumentaci žalovaného žalobce uvedl, že protokol o výpovědi paní N. P. T. byl do spisu zařazen až po druhém seznámení se spisovým materiálem, k němuž došlo 10. 8. 2023 a poté byl spis doplněný jen o tento výslech opětovně předložen žalobci k seznámení. Přesto, že správní řízení v této věci trvalo od března 2023 téměř do konce ledna 2024, správní orgán neprovedl výslech účastníka řízení. Přitom jeho stanovisko k věci je podstatné pro zjištění skutkového stavu. Žalobce rovněž zopakoval, že žalovaný v obdobném řízení postupoval při zjišťování skutkového stavu u obou odsouzených spolupachatelů zcela protikladně za užití tzv. „dvojího metru“. K tvrzení žalovaného, že na území mateřského státu žalobce žil do svých 34 let a dá se tedy předpokládat, že jeho návrat do země svého původu by pro něho neměl představovat neřešitelný problém a pokud by se v budoucnosti rozhodl vrátit na území ČR, nic mu nebrání v tom, aby si po vykonání podmíněného trestu požádal o vydání nového pobytového oprávnění. Žalobce předně konstatoval, že zkušební doba podmíněného odsouzení skončí 19. 1. 2027, tedy v době, kdy bude mít 69 let. Aniž by chtěl předjímat výsledek případného řízení o žádosti o vydání nového pobytového oprávnění, s ohledem na odsouzení může téměř s jistotou vyloučit, že by mu bylo uděleno. Navíc po 3 letech pobytu ve Vietnamu by i po případném návratu musel znovu navazovat vazby společenské, kulturní, ekonomické a osobní na Českou republiku, např. absolvovat různá úřední jednání ohledně bydlení, podnikání, zajištění prostředků k životu apod., omezovala by ho v něm i zhoršená znalost českého jazyka apod., což by mu v jeho věku způsobovalo veliké potíže. Žalobce rovněž zdůraznil, že o sourozencích nic neví, řadu let s nimi neměl žádný osobní či jiný kontakt ani neobdržel žádné zprávy o jejich životě, materiálním zabezpečení, nezná ani jejich současné bydliště, a proto jakýkoliv výrok k nim ohledně případné pomoci by byl pouze hypotetický a neměl by žádnou relevanci.

14. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen s.ř.s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
15. Ze správního spisu soud zjistil, že na základě obdrženého podnětu, a to rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 30 T 2/2021-5621 ze dne 27. 8. 2021 a usnesení Vrchního soudu v Olomouci č. j. 1 To 22/2022-5792 ze dne 19. 1. 2023 správní orgán z moci úřední zahájil řízení ve věci zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu podle § 77 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění ke dni 30. 6. 2023. Oznámení o zahájení správního řízení ze dne 16. 3. 2023 bylo žalobci doručeno 25. 3. 2023.

Povolení k trvalému pobytu žalobce získal 3. 4. 2006. V informačním systému CIS je údaj o nepřetržitém pobytu žalobce na území České republiky od 28. 9. 1999. Na území České republiky žije manželka žalobce paní N. T. K.D., narozena X a synové P. Q. H. a P. Q. H., oba narozeni X. Manželka žalobce má na území České republiky udělené povolení k trvalému pobytu, synové žalobce jsou státními občany České republiky. K datu 16. 3. 2023 měl žalobce podle živnostenského rejstříku evidována tři živnostenská oprávnění od 5. 1. 2004, resp. 1. 4. 2014. K datu 16. 3. 2023 byl žalobce Statutárním orgánem obchodní firmy Premiere Trade Solution s.r.o. se sídlem Praha 1 – Nové Město, Politických vězňů 911/8, živnostenská oprávnění jsou pro obory činnosti: zprostředkování obchodu a služeb, velkoobchod, hostinská činnost, prodej kvasného lihu, konzumního lihu a lihovin.

16. Z obsahu správního spisu dále vyplývá, že rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 8. 2021 č. j. 30 T 2/2021-5621 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 19. 1. 2023 č. j. 1 To 22/2022-5792 byli žalobce a dále paní P. T. N. odsouzeni pro spáchání zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c) trestního zákoníku, přičemž žalobce byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 2 roků s podmíněným odkladem na zkušební dobu 4 roků, a uložen mu byl i peněžitý trest ve výši 3 000 000 Kč a trest propadnutí věci, a to označeného mobilního telefonu s vloženou SIM kartou. Z rozsudku plyne, že žalobce ve spolupachatelství v přesně nezjištěné době, nejméně však od 4. 4. 2019 do 3. 6. 2020, v součinnosti s dalšími osobami, z toho v době nejméně od 15. 5. 2019 do 8. 4. 2020 také společně s odsouzenými V. B. a R. O., po vzájemné předchozí domluvě, se záměrem zkrátit český stát na spotřební dani a sebe neoprávněně obohatit, pořizovali za účelem další distribuce tabákové výrobky bez příslušných dokladů prokazujících jejich zdanění a prováděli přepravu, skladování a další distribuci tabákových výrobků neoznačených platnou tabákovou nálepkou konečným spotřebitelům, a to přesto, že jim bylo známo, že podle § 114 odst. 2 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, v platném znění, musí být tabákové výrobky vyrobené na daňovém území České republiky, na daňové území České republiky dovezené nebo na daňové území České republiky dopravené z jiného členského státu, označeny tabákovou nálepkou a že tímto přepravují, skladují a distribuují tabákové výrobky, které jsou podle § 101 odst. 1, odst. 2 zákona č. 353/2002 Sb., o spotřebních daních, v platném znění, předmětem spotřební daně a dále, že jim podle § 9 odst. 1 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, v platném znění, vzniká povinnost tuto daň přiznat a zaplatit, když konkrétně v době nejméně od 4. 4. 2019 do 3. 6. 2020 odebrali od odsouzeného V. B. a dalších, dosud neustanovených dodavatelů, 2 076 800 kusů cigaret bez platné tabákové nálepky, když z tohoto množství v době od 15. 5. 2019 do 8. 4. 2020 odebrali nejméně 1 777 600 kusů cigaret od odsouzeného V. B., které jim byly dodány prostřednictvím odsouzeného R. O., veškeré takto odebrané tabákové výrobky neoprávněně skladovali v bytě ve výroku označených adresách a garážích k domu přilehlých, v osobních motorových vozidlech specifikovaných ve výroku rozsudku a v garážích na označených adresách, odkud je dále převáželi do jimi užívaného prodejního stánku umístěného v bývalé městské tržnici na adrese Havířov – Město, ulice Dělnická 1543/1d, odkud je distribuovali konečným spotřebitelům, když dne 3. 6. 2020 bylo z tohoto množství v průběhu domovní prohlídky realizované v obytném domě na adrese ulice R.X, O. – Z., v průběhu prohlídky jiných prostor a pozemků, realizované v garáži č. X na adrese ulice P., O. – Z., a v průběhu prohlídky jiných prostor a pozemků realizované v prodejním stánku umístěném v bývalé městské tržnici na adrese Havířov – Město, Dělnická 1543/1d, policejním orgánem nalezeno a zajištěno celkem 23 380 kusů cigaret v maloobchodních

spotřebitelských baleních bez platné tabákové nálepky, a mimo to nejméně dne 3. 6. 2020 neoprávněně skladovali v igelitových a papírových pytlích 263,77 kg řezaného tabáku ke kouření bez platné tabákové nálepky, který byl policejním orgánem nalezen a zajištěn téhož dne v průběhu domovní prohlídky realizované v domě na adrese ulice R. X, O. – Z. a v průběhu prohlídek jiných prostor a pozemků realizovaných v garážích č. X a č. X na adrese ulice P., O. – Z. a v prodejním stánku umístěném v bývalé městské tržnici na adrese Havířov – Město, Dělnická 1543/1d. Tímto neoprávněným skladováním a distribucí cigaret bez platné tabákové nálepky v celkovém množství nejméně 2 050 400 kusů cigaret v době od 4. 4. 2019 do 29. 2. 2020 způsobili na spotřební dani škodu ve výši nejméně 5 392 552 Kč a neoprávněným skladováním a distribucí cigaret bez platné tabákové nálepky v celkovém množství nejméně 26 400 kusů cigaret v době od 1. 3. 2020 do 3. 6. 2020 způsobili na spotřební dani škodu ve výši nejméně 76 560 Kč, a dále neoprávněným skladováním tabáku ke kouření bez platné tabákové nálepky v množství 263,77 kg dne 3. 6. 2020 způsobili na spotřební dani škodu ve výši nejméně 648 874 Kč. Tedy neoprávněným skladováním a distribucí tabákových výrobků bez platné tabákové nálepky, tzn. cigaret v celkovém množství nejméně 2 076 800 kusů a 263,77 kg tabáku ke kouření, způsobili České republice, zastoupené Celním úřadem pro Moravskoslezský kraj, na zkrácené spotřební dani škodu ve výši nejméně 6 117 986 Kč.

17. Součástí spisu je záznam o provedení pobytové kontroly Krajským ředitelstvím Policie Moravskoslezského kraje, Odborem cizinecké policie na adrese Ostrava – Dubina, Aloise Gavlase 50/7, dne 31. 5. 2023. V tomto záznamu je uvedeno, že na této adrese se nachází bytový dům. Domovní zvonek pod pořadovým číslem 1 a poštovní schránka jsou označeny jménem žalobce. Žalobce byl v době pobytové kontroly přítomen. Záznam obsahuje údaje o tom, že byt, ve kterém žalobce bydlí od roku 2008 společně se svou manželkou, je o velikosti 3 + 1, manželka ale převážně bydlí v X, kde žijí jejich dvě děti. V bytě se nenacházely další osoby. Žalobce policistům sdělil, že živnostenské oprávnění má pozastavené, pracuje příležitostně u kamarádů. Dle telefonického rozhovoru s bytovým družstvem SBD Vítkovice bylo policistům sděleno, že s žalobcem nejsou žádné problémy, v bytě je nahlášeno celkem 5 osob, často jezdí do X ke své rodině. Ve spise je rovněž zpráva z Vězeňské služby České republiky, Vazební věznice Ostrava ze dne 24. 5. 2023, z níž plyne, že žalobce byl ve Vazební věznici Ostrava umístěn od 1. 9. 2020 do 2. 9. 2020. Od 5. 6. 2020 do 1. 9. 2020 byl umístěn ve Vazební věznici Olomouc. Své povinnosti, vyplývající ze zákona o výkonu vazby a následně také z vnitřního řádu, plnil zpravidla na požadované úrovni. K příslušníkům a ostatním zaměstnancům vazební věznice, jakož i k vězněným osobám, s nimiž přišel do styku, se choval slušně. Od 23. 7. 2020 do 1. 9. 2020 byl umístěn v oddělení výkonu vazby se zmírněným režimem. Nebyl kázeňsky řešen ani trestán. Nebyl pracovně zařazen z důvodu omezených pracovních možností ve Vazební věznici Ostrava. Žalobce měl návštěvy pouze ve Vazební věznici Olomouc a ve dnech 22. 6. 2020, 23. 7. 2020 a 6. 8. 2020, jej navštívila osoba P. Q. H.
18. Součástí spisové dokumentace je rovněž protokol o výpovědi paní N. P. T. jako účastnice řízení ve věci č. j. OAM-5330/ZR-2023 dne 20. 9. 2023 ve Věznici Světlá nad Sázavou.
19. Podle ust. § 77 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění k datu vydání napadeného rozhodnutí, ministerstvo platnost povolení k trvalému pobytu zruší, jestliže cizinec opakovaně závažným způsobem naruší veřejný pořádek nebo práva a svobody druhých anebo je důvodné nebezpečí, že by mohl ohrozit

bezpečnost státu za podmínky, že toto rozhodnutí bude přiměřené z hlediska jeho zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince.

20. V žalobě žalobce namítal, že žalobou napadené rozhodnutí je zatíženo vadami spočívajícími v neúplném zjištění skutkového stavu, kromě jiného k posouzení otázky závažnosti dopadů rozhodnutí na jeho rodinný a soukromý život. V žalobě tvrdí, že má na českém území silné a trvalé vazby k manželce, s níž žije ve společné domácnosti a dále k zletilým synům, kteří mají své rodiny a své domácnosti. Uvedl, že s ohledem na závažnost dopadů rozhodnutí na jeho rodinný a soukromý život, předpokládal, že žalovaný bude postupovat při opatřování podkladů pro rozhodnutí důkladně a se vši pečlivostí a byl připraven při opatřování podkladů správnímu orgánu poskytovat veškerou potřebnou součinnost. Žalovanému vytkl, že neprovedl jeho výslech ani výslech manželky či dětí a namítal, že učinil kategorický závěr o trvale nesdílené společné domácnosti s manželkou pouze z výsledku jedné pobytové kontroly a ze sdělení kontrolujícího orgánu, že jeho manželka bydlí převážně v X. Opomněl přitom uvést, že ve zprávě o pobytové kontrole je také uvedeno, že často jezdí do X ke své rodině.
21. Krajský soud konstatuje, že žalovaný v napadeném rozhodnutí učinil závěr, že vzhledem ke skutečnosti, že žalobce nežije trvale ve společné domácnosti se svou manželkou a svými syny, nemůže zrušení pobytového oprávnění znamenat nepřiměřený zásah do jeho života ani do životů jeho rodinných příslušníků. Soud souhlasí s žalobní námitkou žalobce, že uvedený závěr žalovaný učinil, aniž by nejprve shromáždil všechna potřebná zjištění ohledně rodinných vazeb žalobce. Z judikatury Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek č. j. 10 Azs 292/2023-53, obdobně č. j. 4 Azs 171/2019-25 a další), vyplývá, že správní orgán musí být při zjišťování skutkového stavu aktivní, a to i tehdy, zůstávají-li tvrzení cizince jenom v obecné rovině. Je v zájmu cizince, aby ministerstvu tvrdil konkrétní skutečnosti ve svůj vlastní prospěch a nabízel k jejich prokázání důkazy. Jestliže však takové skutečnosti netvrdí nebo nedokazuje, příp. ne dostatečně, nezabývá to ministerstvo povinností zjistit okolnosti nezbytné pro to, aby mohlo posoudit závažnost zásahu do rodinného života cizince. Základním nástrojem k dostatečnému zjištění skutkového stavu je výslech cizince, neboť bez zjištění konkrétních okolností z jeho rodinného života, nemůže o věci řádně rozhodnout, konec citace. Žalovaný ovšem v rozporu s ust. § 50 odst. 3 správního řádu o povinnosti zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch cizince i neprospěch a v rozporu s judikaturou, která vymezila, co všechno je třeba za účelem zjištění zásahu do cizincova rodinného života posuzovat (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Azs 27/2012-65, bod 26, nálezný Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 1276/20, bod 13), nepostupoval, neprovedl ani výslech žalobce, kterýžto je základním důkazem k dostatečnému zjištění skutkového stavu, a to nejen stran rodinných vazeb žalobce, ale i jeho zdravotního stavu a ekonomické situace.
22. Co se týká hodnocení závažnosti žalobcova jednání v souvislosti s veřejným zájmem na ochraně veřejného pořádku, žalovaný učinil závěr, že v daném případě je za závažné narušování veřejného pořádku nutné považovat to, že cizinec se opakovaně dopustil úmyslné trestné činnosti, za jejíž spáchání byl odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody a peněžitému trestu, kdy tyto skutečnosti jednoznačně zvyšují stupeň závažnosti narušování veřejného pořádku. Odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 10 Azs 67/2023, podle něhož správní orgány nemusejí ve skutkově shodných případech hodnotit, zda je cizinec aktuální hrozbou pro veřejný pořádek, pokud rozhodují o zrušení trvalého pobytu cizince z důvodu opakovaného závažného narušení veřejného

pořádku v minulosti, a poté co dospěl k závěru, že se žalobce dopustil závažné hospodářské trestné činnosti, kdy opakovaným protiprávním závažným jednáním narušujícím veřejný pořádek, uzavřel, že v posuzované věci tak není nutné hodnotit, zda je žalobce aktuální hrozbou pro veřejný pořádek a že plně postačuje prokázání, že v minulosti opakovaně závažným způsobem veřejný pořádek narušil. Tento názor žalovaného neobstojí. Výše citovaný závěr vyslovený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 10 Azs 67/2023 je totiž v rozporu se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 10 Azs 292/2023-53, který poté, co shledal rozpor ve své judikatuře a vyložil, že předmětnou spornou otázku už závazně vyřešil Soudní dvůr (k zamítání a odnímání trvalých pobytů podle Směrnice 2003/109/ES) vyslovil závěr, že aby mohlo ministerstvo neudělit či odejmout cizinci – dlouhodobému rezidentovi (jako je tomu v posuzované věci) ve smyslu Směrnice 2003/109/ES – povolení k trvalému pobytu kvůli výhradě veřejného pořádku, což totožně platí kromě jiného i u důvodu podle § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců, musí shledat, že jeho osobní chování aktuálně představuje skutečnou a dostatečně závažnou hrozbu pro veřejný pořádek, konec citace. Takto ovšem žalovaný chování žalobce nehodnotil. Rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Žalovaný posuzoval toliko okolnosti skutků, za které byl odsouzen, nikoli však již chování žalobce po činech, jichž se dopustil. I v tomto směru žalobcova pasivita nezbavuje žalovaného povinnost zjistit skutečnosti podstatné pro rozhodnutí ve věci.

23. Krajský soud z důvodů výše uvedených rozhodnutí žalovaného zrušil bez nařízení jednání podle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s., tedy dílem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění, jak výše uvedeno, jednak podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí. Podle § 78 odst. 4 s.ř.s. soud věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž je žalovaný podle § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právními názory, které soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku. V dalším řízení je třeba, aby žalovaný vyhodnotil, zda žalobce pro své osobní chování aktuálně představuje skutečnou a dostatečně závažnou hrozbu pro veřejný pořádek, což nepochybně vyžaduje i doplnění skutkového stavu v tomto směru a dále musí shromáždit všechna potřebná zjištění ohledně rodinných vazeb žalobce, aby mohlo posoudit závažnost zásahu rozhodnutí do rodinného života žalobce.
24. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. a uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci, který měl ve věci zcela úspěch, na nákladech řízení částku 14 200 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce (§ 64 s.ř.s., § 160 odst. 1 o.s.ř., § 149 odst. 1 a 3 o.s.ř., zákona č. 99/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Náklady řízení představují náklady právního zastoupení, a to odměnu za tři úkony právní služby po 3 100 Kč podle vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění do 31. 12. 2024, neboť tři úkony pomoci – příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby a sepsání repliky, byly vykonány zástupcem žalobce za účinnosti vyhl. č. 177/1996 Sb., před účinností zákona č. 258/2024 Sb., kterým byl novelizován advokátní tarif. Odměna byla vypočtena podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 advokátního tarifu. Ke každému ze tří úkonů právní služby náleží tři režijní paušály po 300 Kč dle § 13 odst. 4 uvedené vyhlášky. Náklady právního zastoupení tak činí celkem 10 200 Kč. K nákladům řízení dále náleží soudní poplatek za žalobu 3 000 Kč a 1 000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku žaloby.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 06.05.2025

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně